

KUKÁTKO

občasník tvaroženské farnosti

ročník 16. / číslo 1.

duben 2026

↓ Velikonoční obřady

↑ Pary-le-Monial

SLOVO OTCE ROMANA

Po třech měsících tu máme opět náš farní občasník a s ním další úvodník!

Jak je mým zvykem, pokusím se navázat na poslední číslo. Ale ještě, než tak učiním, připomenu větu, kterou se snažím vyjádřit úmysl provázející veškeré mé snažení v našich farnostech. A sice USILOVAT O TO, ABYCHOM SI BYLI BLÍŽ. Zní to velmi jednoduše, ale v praxi to tak snadné není. Každý v nás má v sobě instinktivní, z hloubi duše vycházející potřebu po bezpečí a jistotě. K této potřebě patří také to, že se „pohybují“ ve známém a bezpečném prostředí, které mě nepřetěžuje (a tedy nestresuje), v kterém se cítím dobře a kam se rád vrátím. Dnes se tomu také říká - ne zřídka s nádechem pohrdání - sociální bublina.

Touha po bezpečí a jistotě je díky velkým výzvám dnešní doby, ke kterým patří také opouštění církve ve jménu svobody a hledání nových obrazů Boha, ve jménu otevřenosti jiným náboženstvím, díky hledání nové definice lidství vystavována často neúměrnému napětí. Jsme pod neustálým tlakem nejrůznějších médií (televize, radio, sociální sítě), která se těmito výzvami zabývají doslova od rána do večera. Média jsou nové „kazatelny“, které už dávno nahradily ty kostelní. „Hlásají nové evangelium“, soupeří spolu v jeho výkladu, usilují o naši pozornost, nabízejí různé pohledy na realitu života, produkují nové osobnosti, vytvářejí nový svět a „tlačí“ nás, abychom si vybrali hodnoty, které nám nabízejí. Často situaci hrotí a rozdělují. Žijeme nejen pod tlakem, ale také ve stresu (trvalém přetížení). A co je tímto „novým evangeliem“? Poselství o zdraví a blahobytu a nabízení cest k jejich trvalému zajištění na této zemi. Má v tomto mediálním světě nedělních 15 minut Božího slova v kostele nějakou šanci? Má církev nějakou šanci? Nejsme opravdu něco jako spolek zahrádkářů, jak se jeden nejmenovaný politik v devadesátých letech vyjádřil na její adresu? Má v tomto světě ještě farnost nějakou budoucnost? Může sloužit tomu, abychom si byli blíží?

V minulém úvodníku jsem vysvětloval, co mě vedlo k tomu, abych v obou farnostech (se souhlasem obou PRF) vyhlásil „Rok farností“. Jde právě o to pokusit se nalézt cestu, způsob života, který naznačí směr, kterým se dát, aby církev v naší farnosti měla budoucnost, aby měla šanci. A to tak, že podnikneme konkrétní kroky. Nejen slova, ale také konkrétní

ní činy. Rok farností měl svoji „předehru“ a pak začal. Takže co se dělo? A dozvěděli jsme se něco o našich farnostech?

„Předehra“ Roku farností spočívala v uskutečnění Farního dne a představení knihy Historie tvaroženské farnosti, kam až do roku 2000 patřila také farnost Blažovice. Následovala pouť do Říma, jejímž hlavním cílem byla prosba za budoucnost farností u Panny Marie Sněžné, hlavní patronky tvaroženské farnosti. Dle ohlasů „předehra“ povedená, ceněná všemi, kteří se jí účastnili. Kaňkou byla moje neúčast na pouti do Říma. Čtyři dny před odjezdem jsem dostal covid..... Nevěnoval jsem tomu velkou pozornost. Přesněji řečeno, nijak mě to nepřekvapilo a byl jsem rád, že mohu jasně vnímat Boží vůli a rozumím jí....., vždyť přece není možné, abych přes rok pečlivě připravoval pouť a pak se čtyři dny před jejím začátkem dozvěděl, že nebudu moci jet, aniž by s tím nebyl spojen nějaký jasně srozumitelný a smysluplný záměr Boží...? Tak jsem tedy smýšlel a byl zvědav, jak se věci budou dál vyvíjet.

A skutečně se vyvíjely... První konkrétní čin v Roce farností měla být korunovace Panny Marie. V sobotu 6. prosince (tedy dva dny před korunovací) jsem se dozvěděl, že korunku se nepodařilo k plánovanému termínu vyrobit, a ke korunovaci tedy nedojde. Překvapilo mne to: „Tak nejen Řím, teď i korunovace, která nás měla do Roku farností slavnostně uvést..“, pomyslel jsem si a mimořádně zpozorněl. Co to má znamenat? Co se mám(-e) dozvědět? A když jsem o deset dní později ulehнул a potom proležel celé Vánoce, což jsem ještě nikdy nezažil, bylo mi jasné, že Bůh je u svého díla. Že to jsou ty konkrétní činy, které On sám připravil, jak nás učí apoštol Pavel (Ef 2,10). Nyní už šlo jen o to porozumět „řeči“ těchto skutků, vykonat je a napřít veškerou energii tím směrem, kam ukazují. Díval jsem se tedy pozorně, co dalšího máme v rámci Roku farností před sebou... Na řadě byla postní duchovní obnova, kterou měl opět vést otec Jiří Brtník. Byl jsem tedy maximálně zvědav, co přijde. Onemocní o. Jiří? Něco se mu postaví do cesty? Nepřijdou lidé (obnova padla zrovna do začátku jarních prázdnin)? Objeví se nějaká jiná překážka? A začal jsem co nejpozorněji vnímat vše, co se bude dít.

Obnova se uskutečnila. Ve stejném formátu jako v předchozím roce: Úvodní mše svatá v Blažovicích, pak setkání v přístavbě a celonoční adorace. Druhý den přesun do Tvarožné, dopolední přednášky a modlitební odpoledne završené mší svatou. Pozornost se mi vyplatila. Nebudu

vypisovat vše, co jsem zachytil, nebo jak jsem poselství obnovy porozuměl (to naleznete v dalším příspěvku), ale pochopil jsem, že to vše, co se doposud „nepovedlo/co se (ne)stalo“, bylo proto, abych byl dobře připraven slyšet, co během oněch 24 hodin postní duchovní obnovy zazní, a zachytil i to, co ještě zraje a zatím zaznít nemůže. Uvedu jen orientační body:

- Pochopil jsem že, je třeba udělat si čas a prožít CELOU OBNOVU. Nejde jen o to, co o. Jiří nebo někdo z jeho spolupracovníků řekne, ale také o to, co se děje pod vnějšími smysly viditelným průběhem obnovy. A na to je třeba čas, soustředění a zklidnění. Vzpomněl jsem si také na iniciativu papeže Františka „24 hodin pro Pána“ a napadlo mě, zda by pravidelná postní obnova nemohla být „našich farních 24 hodin pro Pána“ (obnova skutečně trvala téměř přesně 24 hodin). A proto vás snažně prosím, abyste si příští rok naplánovali ve svém kalendáři 24 hodin volna a této obnovy se zúčastnili. Je v plánu konat ji opět po Popeleční středě ve stejném formátu. Odpovídá-li to vůli Boží a opravdu se uskuteční, pak jsem si téměř jist, že s ní budou spojena důležitá zaslíbení týkající se naší budoucnosti

- téma si zvolil o. Jiří sám. Inspiroval se plánovaným průběhem Roku farností a nazval je „Farnost jako dům Srdce Ježíšova“. Základní myšlenka byla: BUDEME-LI BLÍŽ SRDCI JEŽÍŠOVU, BUDEME SI BLÍŽ TAKÉ NAVZÁJEM MEZI SEBOU

- v druhé přednášce nás otec Jiří vyzval k přijetí POZVÁNÍ na pouť k Srdci Ježíšovu

Sám toto pozvání беру velmi vážně. A chci vás vyzvat, abyste i vy o tomto pozvání přemýšleli, „pustili si jej blíže k tělu“ a zvažovali, zda není adresováno také vám, zda by se nemohlo týkat nejen vás osobně, ale také vašich rodin, blízkých a přátel.

Příště se budeme zabývat osobou Matky Boží a tím, zda by nás nějak mohla na této pouti doprovázet.

O. Roman

PLAKÁT K ROKU FARNOSTÍ

Autorkou plakátu, který nás bude provázet je Anička Severová. Obraz je složen ze tří obrazů:

- Hvězda z korunky, která se vyrábí a kterou budeme sochu Panny Marie korunovat, symbolizuje farnost Tvarožnou a ohlašuje nový začátek, tak jako Jitřenka nový den
- Srdce symbolizuje farnost Blažovice, Ježíšovo srdce i srdce každého z nás
- Holubice symbolizuje Ducha svatého, Boží přítomnost a požehnání.

Plakát k nám mluví o ději, který bychom si přáli i v našich farnostech. Hvězda je jako květina, která se otvírá Slunci. Uvnitř pulsuje její srdce, které díky vanutí Ducha svatého přijímá Boží pozvání stejně jako Maria a vydává příjemnou vůni lásky Boží. A každému nabízí dobrý plod – Srdce Ježíšovo.

VĚNČENÍ NA FAŘE

PUTOVÁNÍ OD BARBORKY K BARBORCE

Již tradičně jsme se sešli 4. prosince navečer v Mokré u kaple svaté Barbory. Na začátku jsme se dověděli něco o životě sv. Barbory, patronky havířů, dělostřelců, pyrotechniků a dalších rizikových pracovníků. Po krátké modlitbě jsme šli malým průvodem s rozsvícenými lucerničkami do zdejšího lomu, kde u vstupu stojí socha svaté Barbory.

Tady na nás čekal pracovník lomu, který nás krátce informoval o pracovní náplni tohoto provozu. Dověděli jsme se také, že od doby přítomnosti sochy sv. Barbory se v lomu nestal žádný smrtelný úraz.

Na závěr celé pouti, po modlitbě k svaté Barboře, byly přítomné děti i dospělí obdarováni balíčky s různými pamlsky, které připravilo vedení lomu. Také jsme si do našich domovů odnesli třešňové větvičky „barborky.“ Bylo to pěkné setkání všech generací. Proto se těšíme na podobné pouti v roce 2026.

Marie Krčková

SVATÝ MIKULÁŠ

FARNÍ KAVÁRNA

ŽIVÝ BETLÉM V MOKRÉ

Další rok jsme měli možnost strávit podvečer Štědrého dne při tradiční vánoční akci Živý Betlém.

I když byly pocitové teploty velmi nízké a foukal vítr, sešli jsme se v hojném počtu a mohli jsme tak díky organizátorům a účinkujícím nasát kouzelnou vánoční atmosféru, setkat se s přáteli a společně si i zazpívat. Letos si mokrská mládež připravila vánoční písničky, jako Milióóóny přání, Vánoce bílý, Krok do Vánoc, a z tradičních koled např. Jak jsi krásné, nevíňátko, vše proložené biblickými scénkami.

Velké poděkování patří muzikantům z Farní mládeže za jejich čas a energii, které věnují vymýšlení programu, organizaci a nacvičování. To pod jejich taktovkou probíhá několik neděl před Štědrým dnem a mladší účinkující děti si ho velmi užívají.

Děkujeme za tuto krásnou akci a těšíme se, že se opět sejdem příští rok.

Lenka Kulhavá

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2026

Milí farníci,
již tradičně, druhou lednovou sobotu 10. ledna 2026, se v našich farních obcích konala Tříkrálová sbírka. Koledníci ve Tvarožné, Velaticích i Mokré-Horákově vyšli k vašim domovům a vinšovali štěstí, zdraví a žehnali příbytkům.

Děkujeme za vřelé a milé přivítání skupinek a také za příspěvek do charitních pokladniček. V našich farních obcích se vybralo rekordních 290.847 Kč (ve Tvarožné 80.344 Kč, ve Velaticích 64.413 Kč a v Mokré-Horákově 146.090 Kč). Celkový výtěžek Tříkrálové sbírky oblastní charity Rajhrad je 7.075.302 Kč. Finanční prostředky budou využity např. na provoz hospice, fond individuální pomoci, podporu činnosti Charitní záchranné sítě, zavedení laserové terapie, rekonstrukce kaple či sesterny.

Marek Orcho Vácha, ke dni vzácných onemocnění připomněl: „Národ bude silný, pokud se dokáže postarat o své nejslabší. Národ bude zdravý, pokud se dokáže postarat o své nemocné. Národ bude bohatý, pokud se postará o své chudé.“ Proto děkujeme všem, kteří se jakkoliv zapojujete do dobročinných akcí a pomáháte tam, kde je potřeba.

Za organizátory z naší farnosti
Monika Májková

↑ TKS Tvarožná

↓ TKS Mokrá

TKS Velatice ↑

ZÁPISKY PANA FARÁŘE Z DUCHOVNÍCH OBNOV VEDENÝCH O. JIŘÍM BRTNÍKEM V ROCE 2025 A 2026

Postní duchovní obnova 2025

SOBOTA/I.

- Prosba k Duchu svatému
- Jak jsme na tom ve vztazích – k Bohu, k nejbližším, s farníky/farností/církví, s těmi, kteří do kostela nechodí
- Pán Bůh to ví. Chceme růst ve vztazích – ve vztazích je náš život
- Vztah Boha k nám – miluje nás, Ježíšova láska je láska jeho Srdce
- Náš vztah k Bohu – modlitba, Boží slovo, co přináší Ježíšova oběť nám/nejsilnějším místem je eucharistie, úsilí o osobní vztah (přirovnání – lidé vedle sedí 30 let v kostele a neznají se jménem), častější adorace (přináší farnosti neviditelně život), společenství věřících (jeho pěstování)

SOBOTA/II.

- Nejsme poustevníci, žijeme společně – slavení i boj
- Náprava vztahů
- Komunikovat
- Konkrétně pomáhat, být pro druhé – darovat dál; konkrétní oblasti – rodina/farnost-církev/lidé mimo církev:
 - ✓ Rodina – manželství je potřeba korekce, partneři se korigují
 - ✓ Farnost – podobně jako rodina, musí se zapojit podle svých možností všichni; **KDYŽ SE NEZAPOJÍ VŠICHNI, NEBUDE TO FUNGOVAT**, sem nepatří jen práce, ale také modlitba, oběť, hledání darů; komunikace
 - ✓ Lidé mimo farnost – patří k naší identitě jít k druhým/jít ven; viz. farní buňky; když si to nezištná služba vezmeme za své, jako svoje povolání, Pán Bůh vytvoří.....

Postní duchovní obnova 2026: Téma: farnost jako dům Srdce Ježíšova

Pátek/mše Blažovice

- Mše/Blažovice – na počátku byla láska/symbol;
- Pán nás zve ke svatosti, k lásce (k pouti lásky), čím blíže jsem boží lásce/Ježíšovu Srdci, tím jsme blíže sobě navzájem. Ježíšovo srdce je pramenem, z něj máme čerpat. Čím blíže mu jsme, tím blíže máme k sobě. Ikona – Maria uprostřed, obraz jednoty (viz. obrázek)
- Pozvánka – nejde jen o to, co řekne o. Jiří; jde o to, aby to, co říká se dotýkalo našeho srdce, aby to šlo z našeho srdce:
 - ✓ **CO CHCEŠ, ABYCH PRO TEBE UDĚLAL NA CESTĚ K JEŽÍŠOVU SRDCI?**
 - ✓ **CO CHCETE JAKO FARNOSTI/JAKO CÍRKEV, ABYCH PRO VÁS UDĚLAL?**

Pátek/přístavba Blažovice

(Než o. Jiří přijel, 14 dní dopředu nám položil dvě otázky, na které jsme si měli odpovědět, a tak se připravit na postní duchovní obnovu)

Odpovídali jsme na dvě otázky: 1.co se v mém životě změnilo, **za co jsem vděčný/-á** a 2. co se děje pod povrchem a **chtěl/-a bych, aby to životě farnosti rostlo**

1. Za co jsme vděční? (*o. Jiří začal – jsem vděčný za to, co se v mém životě změnilo, za farnost, za školení v Želivě ohledně charismat*); pokračovali farníci z Blažovic/Tvarožné - nezištná služba; charismatická obnova v Pozořicích; mše v neděli pro děti (Tvar); za vztahy ve farnosti (máme se rádi); dar smíření a odpuštění; farnost je moje zázemí, farnost =rozšířená rodina; za sbor (Bl), za společenství farnosti; za modlení; biblické hodiny, za vřelé a srdečné přijetí (Bl); za cestu manželů/Špillar (Mok), za mozaiku v kapli ve Velaticích; šťastný, že jsem z Blažovic ve farnosti, za to čím mě obdarovávají blažovičtí a kněží (chápat srdcem), jsem za všechny v Blažovicích vděčný; za Vánoce, za život ve farnosti, za farní buňku; vděčná za kněze – není to samozřejmé (Tv); za společenství, které organizuje tábor (Tv); za adoraci (Tv); za to, že lidé přiloží ruku k dílu; za vztah obce a farnosti (Bl); za Farní dům Šebestiána Kubínka; za kněze, za nezištnou službu mnohých, za adoraci; za pěši poutě, za farní společenství; za sbor (Bl); scholičku (Tv); za misijní jar-mark (Bl); za společenství, za kněze; za tahouny ve farnosti(Bl); za farní buňku(Bl); vděčnost ve srovnání s druhými (viz. letní pěši/bus pouť do Rakouska na Kahlenberg)

2. Co chceme, aby ve farnosti rostlo (*o. Jiří – úsilí o duchovní život; aby se komunikace dostala do všech vrstev farního života; úsilí o spolupráci*); farníci Bl/Tv – učit se/každý na své úrovni, v modlitbě, mezi sebou; vznik menších společenství; modlit se, důvěřovat si; abychom měli kněze; aby rostla pospolitost; být dobrým nástrojem; abychom měli dobrého kněze a vážili si toho; umět si odpouštět, abychom byli pevnější; abychom se měli rádi; kněžská povolání; aby se více lidí zapojilo do farnosti; abychom se dívali zvesela, i když nám není veselo; aby mladší generace zabrala; aby mladší zakusili, jak „chutná“ společenství, nedat na první dojem – být vnímaví, aby vydržela soudržnost, aby se to šířilo mezi ostatní, nenechat se zašlápnout; mladí se vytrácejí – je to i naše vina? Netáhne je to...; mít sílu na evangelizaci, být otevření pro druhé – abychom dokázali svědčit; aby nás neubývalo, nemělo by to takto být; aby naše děti přijali Ježíše, bez Něj je život těžký; abychom vydrželi, případně za sebe našli náhradu; více kněží a zasvěcených osob; aby rostlo to krásné, aby se to dařilo předávat; evangelizace a dát příklad, aby Pán skrze nás osvobodil (ne my); aby naše víra byla silnější

a živější, abychom nezůstali u toho, že je nám dobře a nespokojili se s tím; mít rád Boha (účast na mši ve všední den svědčí o lásce k Bohu); víc se modlit jako rodina (modlitba v rodině), aby se mladí drželi Boha; aby se farnost (všichni) drželi v modlitbě Božího slova, eucharistie (základ) a tak, aby mohlo růst společenství, aby farnost byla a rostla jako dům Srdce Ježíšova, aby se to přelilo do FDŠK; nabídnout trochu jiný program mladým (ne závislosti, drogy, sebepoškozování); aby farnost rostla a ona neporoste bez mladých; aby ti, kteří se odklonili, aby se vrátili; aby i politici byli rozumnější lidé, než ti nynější; aby lidé/mladí neutíkali ze své farnosti/odstředivé tendence.

3. Shrnutí o. Jiřího: *v tom co bylo řečeno, zazněla i Ježíšova touha; touha po společenství, po duchovní obnově*

Sobota/Katecheze v kostele Tvarožná I.

Pouť k Ježíšovu Srdci jako cesta k sobě/jako cesta k jednotě/jako misie a zvaní druhých (zveme)

1. Přijít k Ježíši, k Jeho Srdci je podobné tomu, jak Mojžíš přistoupil k hořícímu keři. Dnes chceme být s Ježíšem, usilujeme o sjednocení s Ním.

Stále důraz nejen na farnost, ale také na každého z nás. Co chci? Být blíže Srdci Ježíšovu. Být blíže Srdci Ježíšovu znamená být si navzájem bližší. Pak můžeme budovat farnost.

2. Já a Ježíš; chceš-li změnit farnost, změň sebe. Ježíšovo Srdce je pramen – očišťuje „Roucho měli do běla vypráno v Beránkově krvi“ (Zj); tiší žízeň, potřebujeme pít (to platí také pro duchovní život); viz. obraz zavlažované zahrady

3. Jan 4,7-30 samařská žena; skrze ni se Ježíš dostal k ostatním. Ježíš přichází první; u studny otvírá pramen (živé vody) v srdci ženy; konkrétně – adorace, eucharistie, návštěva kostela/mše svatá. Obrátíš-li se, budeš jako zavlažovaná zahrada. Farnost se stane.....?

Obrácení souvisí s vírou – víra je tím prostředkem, který umožňuje přísun vody, aby Bůh mohl něco udělat se mnou a s farností; víra umožňuje příchod Ducha, to je ta voda.

4. Modlitba – nejde o to, co já říkám, ale co On/Duch říká/koná ve mně. Nechat se proniknout touhou po Bohu, při všem co dělám – doma, v rodině, ve farnosti; aby se Duch modlil v nás; může se to projevovat i fyzicky/viditelně/hmatatelně (viz. modlitba jazyky)
5. Svědectví Jiřího (provází o. Jiřího) jak se setkávat s Ježíšovým Srdcem v běžném životě

Katecheze na faře II

1. Jít k druhým, ale nečekat až budeme „hotoví“ (ve smyslu dokonalé přípravy); jít slovem i životem

Přijďte ke mně – učte se ode mne; vstupte do školy. Když přistupujeme k Ježíšovu Srdci, tak On nás také proměňuje. Máme v sobě dobro, ale ze sebe nedokážeme milovat. Lépe se dokážeme Bohu podobat jako společenství; jsme církví a ona je obrazem Boha. Bůh je společenství (Otec, Syn a Duch), čím blíže jsme Ježíšovu Srdci, tím blíže jsme sobě navzájem.

Máme jít čerpat k Ježíšovu Srdci společně; běžte a modlete se o Ducha; večeradlo; modlí se společně i s Marií, Ona je stmeluje. Modlit se společně o Ducha a On přijde. Maria modli se s námi.

2. Jsme blíže k sobě a uprostřed máme Ježíšovo Srdce; ikona – zdrojem je Ježíš ukřižovaný, Jeho oběť je ten zdroj, Jeho láska s níž oběť přinesl. Misie jsou věcí Ježíšovou, On bude budovat dům svého Srdce, On bude působit.....

3. I druzí jsou na cestě, i ti co jsou mimo, i ti kteří nechodí do kostela. Cílem evangelizace má být konkrétní člověk, ne získávat lidi, aby chodili do kostela

4. Důležitá je spolupráce – v děkanství (rada, pastorační moderátorka), spolupráce farností, mládež. O. Jiří mluvil o svém děkanství: „Hledáme; máme dělat víc, děláme málo? Zaměření se na budoucí mladé (dnes děti), spojit a spolupracovat s rodiči.“

5. Naše farnosti Blažovice/Tvarožná – společné úsilí, např. na základě starosti o mládež a budoucnost, společné modlitby např. za kněžská po-

volání, nebo společný tábor, nebo jiné akce

6. Od otázky, co společně děláme pro děti a mladé se přešlo k diskusi na téma: současný vztah mezi oběma farnostmi. „Architektura“ bývalé farnosti, jejíž součástí byly také Blažovice, je „promyšlená“. Jeden kostel patří Ježíši, Jeho lásce, a druhý – ten „mateřský“ – patří Panně Marii, Její lásce (byť je zasvěcen sv. Mikuláši). Se vši pravděpodobností se jedná o Boží myšlenku, která představuje Marii a Ježíše v podivuhodné „dvoj-jednosti“, a která v minulosti přinášela veliké plody. Která farnost to takto má? Třetím pilířem této myšlenky je osoba a osobnost Šebestiána Kubínka, která je darem oběma farnostem. V současnosti dominuje ve vzájemném vztahu zřetelná „dvojkolejnost“ a „úředně“ spojuje farnost už pouze osoba kněze.

7. Tím dopolední program skončil.

Modlitební odpoledne v kostele sv. Mikuláše

Atmosféra od počátku velmi přátelská, příjemná a byla vrcholem celé obnovy. Byla vystavena Nejsvětější svátost oltární. Doprovázela nás tvaroženská schola, program moderoval a mši na závěr sloužil o. Jiří. Každý měl možnost vyslovit svoji prosbu a dík. Také se mohl zapsat do připraveného velkého domu z polystyrénu v jehož středu bylo velké srdce (symbol, který obnovu doprovázel). O. Jiří i já jsme vyprošovali požehnání jednotlivcům v presbytáři; pod kůrem se pak modlili přímluvci (přijeli s o. Jiřím). V jednom okamžiku vystoupil Jiří (spolu s o. Jiřím nás doprovázel během celé obnovy), aby podal svědectví. Pro mě to byl nejsilnější okamžik celé obnovy, navíc zcela nečekaný. Jiří mluvil o dvou obrazech, které ho doprovázely během jednotlivých setkání na obnově (zde jsem požádal, aby je osobně zapsal); nejprve tedy uvádím co zapsal večer 21.2. 2026, chvíli po skončení obnovy:

Obraz první (večer 20.2. přístavba): VICHŘICE, VĚTVE VRBY JSOU UNÁŠENY VĚTREM, KTERÝ TRHÁ SUCHÉ LISTY, ABY MOHLY VYRAŠIT NOVÉ

Obraz druhý (dopoledne 21.2. fara Tvarožná): STEJNÁ VICHŘICE, KTEROU KRÁČÍ DVĚ OSOBY – DRŽÍ SE ZA RUCI. SPOLEČNĚ ZVLÁDNOUT VZDOROVAT VICHŘICI, JEDNOTLIVCI BY TO NEZVLÁDLI

2.3. 2026 na základě mé prosby poslal ještě mailem výklad: „Zdravím, o. Romane, o. Jiří mi předal Vaši prosbu o doplnění obrazu, který jsem měl na duchovní obnově. Na místě (večer 21.2. po skončení obnovy) jsem Vám napsal, co jsem dostal (viděl) od Pána. Výklad jsem nepřidal. Vichr jsou potíže, nepříjemnosti, protivenství, zkoušky..., které nás mají posunout dál, vytrénovat, zocelit. Pro jednotlivce jsou velmi obtížné, proto se postavy drží za ruce - pomoc, podpora, partnerství. Postavy jsem vnímal jako vaše farnosti Tvarožná a Blažovice.“

Na závěr chci zdůraznit, že jsem si uvědomil, že obnova má svůj smysl a nese největší plody, když si člověk vyhradí čas na vše, co obnova zahrnuje. Tzn. páteční úvodní mše, přístavba, celonoční adorace, sobotní přednášky a modlitební odpoledne se závěrečnou mší svatou. Celkem se jedná o jeden den, o 24 hodin. Možná by to mohla být v budoucnu naše forma „24 hodin pro Pána“, které inicioval papež František.

O. Roman

FARNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

„Farnost jako DŮM JEŽÍŠOVA SRDCE“ – moto, které nás provázelo postní duchovní obnovou.

Na začátku obnovy v Blažovicích v pátek 20. února 2026 jsme se přede mší svatou pomodlili křížovou cestu. Mši svatou sloužil P. Jiří Brtník, který nás uvedl do tématu. Poté jsme se přesunuli do přístavby a přemýšleli o své farnosti – co se nám líbí, jak se nám v ní žije.

Od deseti hodin probíhala celonoční adorace před svátostným Spasitelem, ráno byla ukončena krátkou společnou modlitbou a požehnaním. Potom jsme se přesunuli do Tvarožné do kostela. Proběhla první katecheze nad ikonou, která představuje společenství.

V přestávce mezi katechezemi jsme se přesunuli na faru, kde jsme se zahřáli a občerstvili a pokračovali v úvahách o společenství, farnostech, sdílení. Jsme sice dvě farnosti, ale máme za sebou společně prožitý dlouhý čas a nyní se cítíme jako farnost mateřská, od které se osamostatnila farnost dceřiná, což ale neznamená, že jsme přerušili vzájemné vztahy. Rozdělení napomohla i spádovost obcí, kdy Blažovice byly nasměrovány na Šlapanice (škola, doprava) a do Tvarožné není žádný dopravní spoj.

Odpoledne jsme strávili před svatostánkem a prosili o živou vodu pro naše farnosti, abychom se stávali jedním domem, kde Pán je naší silou v putování od hříchu k lásce, silou v pokušeních. Nemůžeme žít jako solitér, jsme stvořeni pro společenství. Symbolicky jsme zapsali svá jména do srdce Ježíšova a zároveň také své starosti a své bližní. Prosby a děkování, myšlenky otce Jiřího, sdílení pana Jiřího, podbarvené podmanivou hudbou mokerské scholy byly proloženy písněmi. Otcové Roman a Jiří vkládali ruce na jednotlivé účastníky a žehnali nám. Odpoledne jsme završili setkáním s Pánem při mši svaté.

Věřím, že jsme si každý odnesli v srdci povzbuzení pro postní dobu a myšlenky na tyto krásné a požehnané chvíle nás posílí v životě našich farností – mateřské a dceřiné v lásce a porozumění.

Marie Daňková,
Blažovice

TURNAJ VE FLORBALE

17. ledna 2026 jsme se zúčastnili tradičního florbalového turnaje, který se každoročně pořádá v Telnici a blízkém okolí. Tento ročník jsme tam jeli s třemi týmy, a to 1. stupeň ZŠ a dále druhý stupeň ZŠ a i tento rok jsme vzali i náš klasický tým starých pardálů. Celý turnaj proběhl plynule bez žádných zádrhelů až do 18 hodiny, kdy jsme se všichni účastníci přesunuli do sportovní haly v Újezdě u Brna, kde byl exhibiční zápas mezi faráři naší brněnské diecéze a vysloužilými ministranty v čele s naším panem hejtmanem Janem Grolichem. Po skončení tohoto srandamače se šlo na vyhlášení a i tam jsme nedopadli vůbec špatně. 1. stupeň ZŠ skončil na krásném 13. místě, 2. stupeň skončil na 9. místě a nejstarší pardálové prohráli pouze jeden zápas, který je mohl poslat mezi nejlepší čtveřici ale to se nepovedlo, takže skončili na 5 místě. I když se z turnaje žádná týmová trofej nedovezla, tak přece jednu si dovezl jeden z nás. Starý pardál Petr Liška si do vitríny dovezl trofej za nejvíce asistencí v turnaji starých pardálů. Takže, Petře, gratulujeme a těšíme se na všechny reprezentanty farnosti Tvarožná i další roky.

Tomáš Paulík

FARNÍ PLES

V sobotu 7. února jsme si mohli společně zatancovat již na 5. farním plese, který se letos uskutečnil ve Velaticích. Tradičně nám zahrála kapela Buch pod vedením Ludka Strašáka, díky které jsme si mohli zatančit různé standardní i latinské tance.

Na plese nechyběla tombola, fotokoutek, dobré jídlo a pití, ani taneční vystoupení mažoretkek. Velký obdiv přítomných sklidili také Felix a jeho taneční partnerka. Při půlnočním překvapení si odvážní muži z naší farnosti nasadili helmy a přispěli tak nádhernému a vtipnému vystoupení s boomwhackery.

Děkujeme všem organizátorům, sponzorům a dárcům a také všem účastníkům za příjemnou atmosféru. Už se těšíme, že si příští rok znovu společně zatancujeme.

Maruška N.

FARNÍ PLES - PODĚKOVÁNÍ

Srdečně děkujeme všem, kdo jste se jakýmkoliv způsobem podíleli na zdárném průběhu Farního plesu. Sponzorům, dárcům, účinkujícím, Vám všem, kteří jste přišli, i Vám, kteří jste na nás mysleli ve svých modlitbách.

Děkujeme také vedením všech tří farních obcí - Tvarožná, Velatice a Mokrá-Horákov za to, že nás celou dobu podporují finančně, dary do tomboly, ale i účastí na plese. Moc si toho vážíme.

Bohudíky, že se spolu můžeme setkávat při této příležitosti. Těšíme se zase za rok.

Za pořadatele Jarmila Zouharová

DÍVČÍ OLYMPIÁDA

Mladší holky z naší farnosti nás skvěle reprezentovali na dívčí olympiádě. Jejich nadšení skvěle vystihuje básnička, kterou na soutěži složily.

Dívčí olympiáda,
není žádná brigáda.
Vyhrajem to dneska,
jsme nejlepší z Česka.
Společně jsme silnější,
posloucháme rozhodčí.
A když přece prohrajem,
stejně si to užijem.

Kiki, Mery, Julča, Hanička, Noemka, Maruška, Andělka

CO PRO NÁS ZNAMENAJÍ VELIKONOCE

Velikonoce jsou nejvýznamnější křesťanské svátky. Věřící křesťané oslavují to, že Ježíš Kristus, Boží Syn, který byl ukřižován, zvítězil nad smrtí a vstal z mrtvých. Tato událost není jen skutečností zapsanou v Bibli, ale týká se každého z nás, protože jako vstal Ježíš z mrtvých, tak... (Dokončení věty je skryto v tajence řetězovky).

Poslední písmeno prvního slova je zároveň prvním písmenem slova následujícího. Tajenka se čte v zabarvených políčkách ve směru čísel.

1 – 2 pouštní zvíře s jedním nebo dvěma hrby
 2 – 3 počet přikázání daných Mojžíšovi
 3 – 4 opak světla
 4 – 5 závěrečné slovo modlitby
 5 – 6 město, do něhož byl poslán prorok Jonáš
 6 – 7 starozákonní prorok (jeden z „velkých“ proroků)
 7 – 8 doktor medicíny
 8 – 9 rozsáhlý státní útvar v minulosti, např. Velkomoravská...
 9 – 10 radostná zvěst Nového zákona
 10 – 11 muž, který se zasvětil Bohu a žije v klášteře
 11 – 12 velké kostely

TAJENKA:

Jako vstal Ježíš z mrtvých, tak

FARNÍ VÍKENDOVKA

Už jste někdy viděli Boba a Bobka naživo? Že ne? Děti, které byly v polovině března na faře, s nimi strávily celý víkend. Prožili jsme s nimi období, kdy už si králíci uvědomovali, že vyrostli a hledají své místo v životě.

Víkendovku jsme zahájili tak, jak se má se vším začínat – modlitbou. Sešli jsme se s dětmi na kytarové mši v kostele. Nejprve bylo potřeba se ubytovat. Nacpat 22 holek do dvou pokojů byl intenzivní proces, díky němuž se nám podařilo posunout mezní hranici maximální míry nasycení pokoje. Přesunuli jsme se do jídelny, kde jsme si zahráli několik her, abychom se lépe poznali a poprvé potkali ty dva bílé ušáky z klobouku. Ti nás rozdělili do skupin, které soutěžily proti sobě – cílem bylo, aby skupinka nasbírala co možná nejvíc bodů – králíčních bobků (...kakaové cereálie).

Na konci dne, když jsme už už chtěli jít spát, jsme zjistili, že se ztratil klobouk kouzelníka Pokustóna a musíme jej najít, protože Bob a Bobek nemají kam hlavu složit. Děti se vydaly do setmělého lesa hledat souřadnice místa, kam se mají vypravit – ale ke vši smůle se zde konal hon, a proto musely utíkat před krvelačnými loveckými psy a vyhýbat se přesně mířeným střelám myslivců. Děti měly poté za úkol postavit nový klobouk pro králíky a další den otestovat, zda se s ním dá létat – opravdu všem skupinkám se povedlo udělat klobouk, který létal s nejmladším členem skupinky :-)

Sobotní ráno nás vytáhl z pelíšků Bob. Dal nám pořádnou rozcvičku na farní zahradě. Bob a Bobek se ocitají v nové situaci: musí se postarat sami o sebe. S dětmi si zahrají hru na život, kde musí na každém stanovišti splnit úkol a rozhodnout se, kam chtějí dál. Cílem je projít hru od narození do smrti a dostat se do nebe.

Po svačině si děti se zavazanýma očima vyzkouší jít za hlasem, kterému mají důvěřovat. Navigátor ale může použít jen tolik slovních pokynů, kolik má jeho skupinka bodů na kontě – ty jde získat jen fyzickými úkoly. Některé děti ukázaly, že velké šetření mají pod kůží, a tak by se bez zásahu vedoucích jimi vedení svěřenci vykoupli ve farním jezírku.

Odpoledne se králíci vyzkoušet různé činnosti, aby

zjistili, co je baví a mohli si vybrat své zaměstnání. Děti jdou s nimi. Mohou si vyzkoušet povolání astronauta, chemika, elektrikáře, švadleny, novináře a dalších – ale stejně nejoblíbenější bylo povolání fotbalisty.

Když už se začalo schylovat k večeru, začalo jít do tuhého – poslední šance nasbírat body. Zahráli jsme si tichou poštou a hru kreslení na záda. Nevím, jak se to stalo, ale dětem jsme šeptali zbožné verše typu: „Když se vroucně modlíme, svoji duši sytíme“ a po šestém nebo sedmém pošeptání přišla (řekl bych až heretická) zkomolenina: „Když se v noci stydíme, duši si čistíme“ :-). Také jsme mezi sebou přivítali sestru Markétu z Kongregace sester sv. Cyrila a Metoděje, která s námi sdílela svůj životní příběh a to, jak se dostala k zasvěcenému životu. Děti na ni měly spoustu otázek a některé viděly sestru v hábitu poprvé v životě. Večer jsme zakončili modlitbou v kostele, během které jsme mohli napsat do velkého Ježíšova srdce před oltářem jména osob, které jsou nám blízké a svěřit jejich životní cestu do Boží náruče.

Během nedělního rána jsme se lehce protáhli s líným Bobkem a snídani si mohla každá skupinka vylepšit tolika králičími bobky s mlékem, kolik si za víkend vysoutěžila. Vyhodnotili jsme pořadí skupinek, uklidili faru a natrénovali písničky na nedělní mši svatou.

Velké díky všem vedoucím a paní kuchařce, která se o nás perfektně starala. Také moc díky tam nahoru, za krásné počasí. Budeme se těšit na viděnou zase příště!

Za vedoucí Ondra Vlček

ZPĚV CHRÁMOVÉHO SBORU V ROCE 2025

V loňském roce, stejně jako po celou dobu jeho existence od roku 1881, zdobil chrámový sbor svým zpěvem význačné slavnosti liturgického roku. Nejprve zpíval na Květnou neděli na ranní mši svaté, při které zazněly kromě pašijí dle evangelisty Lukáše, také duchovní písně např. od *Jakuba Jana Ryby* a jeho rozjímání o umírajícím spravedlivém, na kterého nikdo nedbá - *Ecce quomodo moritur*, od *Bohuslava Korejse* modlitba k *Soudci všeho světa*, či zpěv z ekumenické komunity *Taizé*, *Salvator mundi*. Během velikonočního Tridua a neděle sbor zpíval nejen díla předepsaná pro tyto dny, jako např. *Výčitky* od *Petra Chaloupského*, či žalmy, ale i díla, která mají za cíl umocnit prožívané období, kupř. od *Samuela Mikulky Vstalt jest*, nebo od *Edwina Hawkinse O happy day*.

Další událost, kterou sbor pravidelně doprovází, je slavnost Božího Těla. Repertoár tentokrát obsahoval díla od nejstarších liturgických zpěvů po současnost. Nejprve sbor uvedl latinské *Ubi charitas est*, které bylo zpíváno nápěvem gregoriánského chorálu, tedy církevně nejstarších schválených liturgických zpěvů s texty. Pak se sbor přenesl přes 19. stole-

tí s *Českými sbory* na Boží Tělo složenými prateckým rodákem a žákem Leoše Janáčka *P. Josefem Martínkem* a od *Jamese E. Moora* s jeho *Spirit of God* do současnosti, ke stále žijícím skladatelům britskému *Johnu Rutte- rovi* a italskému *P. Marcu Frisinovi*.

Během prázdnin sbor opět zpíval na pouťové ranní mši svaté. Tentokrát byly písně zaměřeny na oslavu Panny Marie a zaznělo rytmické *Ave Maria*, *Pán buď s Tebou*, zpívaná modlitba v italštině *Salve Regina* a *Starobrněnský Zdravas* od významného varhaníka na Starém Brně, *Miroslava Příhody*, který zemřel v roce 1988. Posledním dílem, které při tva- roženské pouti zaznělo, bylo v církevní staroslovanštině anonymní *Bla- goslovi duša moja Gospoda*.

Poslední neděli v liturgickém roce sbor zpíval na slavnosti Ježí- še Krista Krále. Zazněly tematicky vybrané skladby jak od významného církevního skladatele 19. století *Vojtěcha*, někdy uváděného jako *Adal- berta*, *Říhovského*, tak od skladatele, varhanáře a žáka Leoše Janáčka, *Emila Háby*, který měl slavného bratrance Aloise experimentujícího s tzv. čtvrttónovou hudbou. Slavnost uzavřela moderní kytarová skladba v ost- ravském nářečí *Já jsem Boží děcko*, kterou složil *Jan Kubiš*.

Posledními slavnostmi, kdy sbor zpíval, bylo o Vánocích na Půl- noční mši svaté a na Boží hod vánoční. Při nich byly zpěvy laděny do ba- rokního a klasicistního období. Zazněly proto skladby od *Adama Michny z Otradovic - Zvaní k jesličkám a Vánoční roztomilost*, pastorela pouze pro mužský sbor s doprovodem varhan, houslí a klarinetu od *Jiřího Ignáce Linka Pojďme, bratře, k Betlému!*, ukolébavka od *Václava Karla Holana Rovenského Usni, usni, ctné poupátko a Spanilé s nebe pacholátko*, kdy obě tato díla pocházejí z jeho sbírky písní *Capella Regia Musicalis* vydané kon- cem 17. století.

Sbor měl ještě zpívat na slavnosti korunovaci Panny Marie, na- plánované nejprve na pouť a pak na 8. prosince. Vzhledem k tomu ale, že termín byl zrušen, tak se členové těší na další termín, který snad již vyjde. V současnosti má sbor 17 členů, přičemž zkoušky se konají každý čtvrtek od 19 hod. v kostele. Pokud rádi zpíváte, chcete se zapojit do oslavy Boha zpěvem a okráslit při slavnostech liturgii, neváhejte se k nám přidat a při- jít na kteroukoli zkoušku.

Silvestra Novotná

KŘÍŽOVÉ CESTY VE FARNOSTI

↑ Křížová cesta Santon

↑ Křížová cesta Tvarožná

↑ Křížová cesta Velatice

↑ Křížová cesta Mokrá

DESATERO DLE O. KUFFY

9. přikázání – Nepožádáš manželky bližního svého

Jak hřeší většinou muži a jak ženy proti 9. přikázání? Žena se dívá na svého muže hříšně a muž se hříšně kouká na cizí ženy. Může to být ale i naopak.

Muž říká: „Mám rád svoji ženu, mám rád svoji ženu...“ a pak kolem projde mladé děvče a hnedka má natažený krk jako kačena, jen aby ji viděl. Ale pán Bůh to vidí. Vidí, že sis zprivatizoval ty ženy na chodníku. Ale já jsem s nimi nic neměl! Tělesně ne, ale tomuto se říká citové cizoložství. Citová nevěra. A z toho se vůbec nezpovídáš. Muž většinou hřeší proti 9. přikázání tím, že žádostivě hledí na cizí ženy.

Žena většinou hřeší tím, že se hříšně dívá na svého muže. „Ten můj Fero, já bych ho chytla a dala mu co proto. Na co jsem si toho Fera brala, měli o mě zájem jiní a já si musela vzít zrovna jeho a pořád se s ním trápím.“ To je taky citová nevěra. A z toho se nezpovídáme, to je chyba. Nevěra může být citová nebo tělesná.

Zasvěcená matka představená procházela vězením mezi vězni. V ruce nesla tác se skleničkami. Jeden z vězňů ji plácl po zadku. Ona poskočila a říká: „Petře, nepodržel bys mi ten tác prosím?“ On na to: „Jasně, jasně.“ A ona pif mu za ucho, jen to plesklo. Vyšel ven, hladíc si tvář a říkal: „Ty jo, ale je dobrá.“ Já na to: „Ta facka nebo ona?“ „Oba dva, faráři.“ Hned si srovnala pořádek. Tak i ty si v práci srovnej pořádek.

Když na tebe muž chlípně hledí a ty jsi bez viny, nemáš hřích ty, ale on. Ale když ty ho provokuješ svým oblékáním, vykrucováním zadku nebo všelijak jinak, ty nejsi bez viny, pamatuj na to. Když ty svým životem říkáš „prosím“ a on na to odpoví „děkuji“, proč se potom rozčiluješ, jak se zachoval, vždyť ty jsi mu celým životem říkala „prosím“. Pozor na to, ženy, pozor. Když muže svádíš, pokoušíš jeho nejslabší věci. Pozor na to. Potom máš hřích i za něj.

Může svobodné děvče svádět muže? Může, ale ne hříšně. A jakého? Svobodného. Ne ženatého, ne faráře či řeholníka. Může, ale tak nějak slušně. To je v pořádku.

Připravil Ondra Vlček

CO SE STALO S JEŽÍŠEM?

Je tradiční divadelní představení pod širým nebem, které znázorňuje poslední dny Ježíše Krista. Tato rozsáhlá pašijová hra se koná ve Žďáru nad Sázavou již od roku 1998, tradičně vždy v úterý večer Svatého týdne.

V letošním roce jsme se po 16 letech opět vydali na toto působivé představení, abychom společně s velkým množstvím diváků a s více než 200 ochotníky prožívali utrpení, smrt a vzkříšení Ježíše. Zážitek umocnila nezapomenutelná atmosféra, emotivní hudba a velké nadšení účinkujících, které nás doslova vtáhlo do děje.

Vše bylo vzorně zorganizováno, dobře nazvučeno a díky zvlněnému terénu parku, který je dějištěm této události, měl každý z návštěvníků dobrý výhled.

Pokud jste tedy tuto akci doposud nenavštívili, velmi doporučujeme.

Ženožičkovi

OSTERFORUM 2026

Letošní Velikonoce jsem se rozhodla strávit společně s mojí kamarádkou na Osterforum v německém poutním místě Altöttingu. Prožít zde velikonoční svátky umožňuje každoročně komunita Emmanuel, která působí i v Brně a se kterou jsme se tam společně vydaly.

Celé Osterforum nabízí především možnost prožít svátky jinak, než jsme třeba zvyklí. Jednotlivé bloky programu se odehrávaly v tělocvičně základní školy, potom také v komunitním domě Emmanuel, v centru města a samozřejmě v kostele. Všechny dny probíhaly podobně – středem dne byl obřad v kostele, který byl hudebně doprovázen komunitním sborem a uskupením hudebních nástrojů, složeným z dobrovolníků. Obřad byl sloužen buď v angličtině nebo v němčině, a kdo měl zájem, mohl se přes aplikaci připojit na český překlad.

Mimo to jsme mohli kdykoliv přistoupit ke svátosti smíření, vyslechnout si svědectví různých lidí, načerpat z katecheze, využít Přímluvnou modlitbu anebo Naslouchání, což byl pro mě nový koncept. Jde o to, že na rozdíl od přímluvné modlitby, u naslouchání mluvíte vy. Máte možnost přijít za některým z provázejícím s nějakou otázkou, co vás trápí, nebo se jen vypovídat a společně tak můžete dojít k odpovědi, jinému pohledu, záleží na vás:)

Vnímám, že jsem všechny dny hluboce prožila, a každý den mi něco dal. Bylo krásné být na Velikonoce ve společenství mladých lidí z celé Evropy, vnímat a sdílet naši víru, společně se modlit, inspirovat se a opravdu tak prožít velikonoční svátky.

Nejvíce mnou rozhodně rezonovala vigilie, kde se každé čtení četlo jiným jazykem, a stejně tak žalmy. Celý večer byl opět doprovázen krásnou hudbou a po zmrtvýchvstání celý kostel jásal živou radostí a láskou. Zážitkem bylo i agapé ve formě párty:D.

Bylo to krásné a jsem za letošní Velikonoce moc vděčná, aleluja!

Julie Ženožičková

ZVEME VÁS:

POZNEJ NAŠI FARNOST

V rámci roku farnosti bychom chtěli všechny pozvat k účasti na farní aktivitě s názvem „Poznej naši farnost“, která se rozjede během května. Aktivitu bude možné plnit až do září a jejím smyslem je poznat zajímavá místa spojená s naší farností. Každý účastník obdrží letáček s otázkami. Pokud správně odpoví na otázky a vyluští tajenku, může se těšit na malou odměnu. Více informací se zveřejní brzy. Poznávání naší farnosti zdar!

FARNÍ PIKNIK

V sobotu 23. května
na farním pozemku v Mokré

(louka u kavárny Mezi stromy)

od 14:00

Na co se můžete těšit:

- zahájení mší svatou
- koncert chval
- překvapení pro děti
- spousta dobrého jídla a pití za dobrovolný příspěvek

Akce se koná za podpory:

farnost
Tvarožná

FOTO
KAFE

UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA BUDE 13. 9. 2026

KUKátko vychází výhradně pro vnitřní potřebu farnosti Tvarožná za podpory o. Romana Strossy. Za redakci: Klára Ženožičková. Grafika: Matyáš Zouhar. Děkujeme všem, kteří jste přispěli do tohoto čísla. Svoje příspěvky můžete posílat na e-mailovou adresu klarказen@seznam.cz. Uzávěrka pro doručení příspěvků do příštího čísla je 13. 9. 2026. Prosíme o její dodržení! Děkujeme. Redakce si vyhrazuje právo na drobnou úpravu textů. Neprošlo jazykovou korekturou. NEPRODEJNÉ.